

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide puudutab uuringut CEB/2017/067/IT ja käsitleb nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1258/1999 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (EÜT 1999, L 160, lk 103; ELT eriväljaanne 03/25, lk 414), eriti selle artikli 2 lõike 2, nõukogu 21. mai 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (ELT 2005, L 209, lk 1), eriti selle artikli 31 lõike 2, ja Euroopa parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT 2013, L 347, lk 549) rikkumist.

— Selle kohta leiab ta veel, et rikutud on EL toimimise lepingu — 12. detsembri 2007. aasta Lissaboni lepinguga muudetud redaktsioonis — artikli 5 lõiget 4 ning proportsionaalsuse ja õiguspärase ootuse põhimõtet.

— Viimaks tugineb hageja ka pädevus ületamisele ning olulise vorminõuete rikkumisele põhjenduse puudumise tõttu.

2. Teine väide puudutab uuringut FA/2008/067/IT ja käsitleb määruse (EÜ) nr 1258/1999 ja määruse (EÜ) nr 1290/2005 ning EL toimimise lepingu artikli 5 rikkumisi.

— Itaalia Vabariik on seega seisukohal, et pädevust on ületatud ja põhjenduse puudumise tõttu rikutud olulisi vorminõudeid, nagu on rikutud ka proportsionaalsuse ja õiguspärase ootuse põhimõtet.

Üldkohtu 17. aprilli 2019. aasta määrus — *Bandilla jt versus EIP*

(kohtuasi T-600/16) ⁽¹⁾

(2019/C 206/85)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Üheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 296, 16.8.2016 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-30/16 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).
